

ORFEÓ CATALÀ

1 BARCELONA 18 agost 1920

PARTICULAR

Estimat amic Pujol:

He rebut la teva del 15 corrent i, en agrair-te les animoses paraules que'm dediques, t'agraeixo també els mots que adresses a l'amic Martí, en la carta que li vas enviar, els quals considero han d'esser de molta eficàcia per a la satisfactòria resolució del meu assumpte que, malgrat tot, cada dia va allargant-se més.

Ahir, d'acord amb ço que fou convingut amb el Sr. Martí, vaig acudir a la cita que em donà, amb tota puntualitat. Puntualment també va acudir-hi ell i, en veure-m, el primer que em digué va esser que havia rebut una carta teva parlant de mi. Va fer-me entrar al seu despatx del Tivoli i va llegir-me el paràgraf de la carta que feia referència a mi i que, torno a repetir-te, t'agraeixo amb tota l'ànima. Després d'això, va dir-me que res de nou no podia encara notificar-me ni en bo, ni en dolent; que a dos quarts de sis de la tarda tenia una Junta amb en Trilla i el Sr. Cabot i que s'ocuparien de mi i....que veuríem.

Li vaig fer veure la pressa que em corria sapiguer una notícia el més aviat possible i allavors em digué que passés demà, o sigui avui, a la mateixa hora. Tot això, molt amablement, molt carinyosament.

Avui, com és natural, no he mancat tampoc a la cita, i en Martí m'ha dit que en la reunió d'ahir s'havia parlat de mi i que D. Joaquim havia donat una bona apretada a favor meu i que portava molt bones impressions, però que de totes maneres, sentint-t'ho molt, res en concret podia encara dir-me. Que avui no podia fer res, demà tampoc i com que dissabte sortia per a reunir-se amb la seva família, i no tornaria fins dimarts vinent, que jo passés a veure-l el dimecres, dia 25.

Jo aleshores tenint presents els teus consells, li vaig preguntar si creia convenient que jo m'avistes amb el Sr. Cabot, a lo qu'ell, d'una manera rodona, va dir-me que no; repetint-me que tingues confiança, car ell tenia bones impressions i que tot el que pogues fer jo amb en Cabot ja ho faria ell.

tant per mi, per l'interès que tenia en servir-me,
com per la teva recomanació.

I vet-ho ací: sis dies més de angoixa
esperant domecres i tement que, després d'aquest
dia, vingui un nou aplaçament torturador, sense sa-
ber encara si el final serà favorable.

En fi: no queda altre remei i no'm to-
ca més que carregar-me de paciència, esperant altres
temps millors.

Jo em trobo ja més bé i tal volta
tinc més gana. Jo crec que una bona tranquil·litat em
retrornaria al meu estat normal. Però, no, pensa que
fa aprop de dos anys que estic patint, d'una manera
que no més la se'jo. A veure si això ara s'acabarà.

No se si aquesta carta la rebràs. Pen-
so que't trobarà en plena excursió, però crec que
deuràs retornar a Tramp. De tots modes he cregut
que era un deure meu, informar-te de lo que'm passa
en tant que espero poder-te donar, en breu, una fa-
laguera notícia que tinc la seguretat d'alegraria
tant com a mi.

La meua dona i la meua filla, conti-
nuen bé de salut. M'han encarregat molts salutats
per a tu i la Xantipa. Donals-hi també ben efusiu s
de part meua i tu reb una forta estreta de ma del
teu tantes voltes agrait amic

Francisco

